

har oplevet, er det ikke for meget at forlange, at en Sparekasses Værdipapirer skal noteres som tilhørende den. Det henleder snarere Opmærksomheden paa det, der er forefaldet, naar man foreslaar, at en saadan efter min Mening ret selvfølgelig Bestemmelse skal gaa ud. — Endelig er der det, at Ydelse af Laan kræver to Personers Underskrift. Jeg ved ikke, om det har nogen som helst Forbindelse med det, der er passeret, men jeg synes nok, vi kunde blive enige om, at ikke i Bestyrelsen for en Sparekasse en enkelt Mand skal kunne sidde og bevilge Laan. Derfor har vi foreslaaet, at der skal mindst to Medlemmer af Bestyrelsen til at bevilge Laan af Sparekassens Midler. — Det viser sig altsaa egentlig slet ikke, at man kan aflæse vore Sparekassers Historie i § 7. Det vilde imidlertid slet ikke have stødt mig, om man havde kunnet det. Jeg mener i det hele taget, at alle de Erfaringer af ulykkelig Beskaffenhed, der er gjorte hidtil, nu skulde udnyttes saaledes, at de ikke kom til at gentage sig. Om man saa kunde finde paa noget nyt, det skal jeg ikke bestride Muligheden af, vi har blot lukket af, hvor vi kunde. Men Ministerens Udtalelse om Grunden til disse Bestemmelser stemmer ikke med det faktiske, eftersom de fleste af disse Bestemmelser ikke har noget som helst at gøre med, hvad der er forefaldet.

Jørgen Berthelsen: I § 7, næstsidste Stykke, staar der: „Laan imod Selvskyldnerkaution maa i Sparekasser, hvor Sparernes Tilgodehavende er 100,000 Kr. eller derover, ikke overstige Halvdelen og i andre Sparekasser ikke de to Trediedele af Sparernes Tilgodehavende.“ Saa vidt jeg forstod, kunde den højtærede Minister tænke sig at gaa højere op med den dér nævnte Sum, hvis det kunde tilfredsstillende. Jeg tror, man kunde sætte Punktum ved „Halvdelen“ og slette Resten; thi hvis navnlig de smaa Sparekasser, Sognesparekasser og den Slags, skulde tvinges til at have en saa stor Del af deres Kapital i Prioriteter i Ejendomme, saa vilde de snart være færdige med deres Virksomhed, eftersom de $\frac{3}{4}$ af hele deres Virksomhed er mange Steder Kautionslaan. Jeg vil henstille, om det ikke var muligt at gøre det paa den Maade.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Bramsen) vil jeg sige, at vel erkender jeg, at der var særlige Forhold til Stede ved Reorganisationen af „Den sjællandske Bondestands Sparekasse“,

men jeg gør ganske sikkert ikke forkert i alligevel at anse Genrejsningen af denne Sparekasse og dette, at man kunde tegne en Garantikapital paa 4 Mill. Kr., som Udtryk for, at den Almensans, jeg omtalte, endnu i vore Dage i meget høj Grad er til Stede i Befolkningen. Jeg regner med, at saadanne Sparekasser, som det ærede Medlem nævnde, omkring i Provinserne og for øvrigt ogsaa i København vilde med Lethed skabe sig en tilsvarende Interesse i den lokale Kreds. — Jeg erkender, at ikke alene de Bestemmelser, som er udgaaet af § 7, refererer sig til skæbnesvangre Begivenheder indenfor Sparekassernes Kreds. En Del af de Bestemmelser, som er udgaaede, findes jo ogsaa andre Steder end netop i § 7, saa jeg har ikke udtalt mig tilstrækkeligt tydeligt der. Men maa jeg have Lov til at sige, at om de Bestemmelser, som i øvrigt er udgaaet af § 7, finder jeg rigtignok, man med fuld Ret kan sige, at dem tilkommer det de enkelte Sparekasser at tage Bestemmelse om, herunder ogsaa en saadan Bestemmelse, som at Bevilling af Laan kun kan finde Sted ifølge Beslutning eller Bemyndigelse af Bestyrelsen af mindst 2 Direktører eller af 1 Direktør i Forening med et Bestyrelsesmedlem. Det er virkelig en Bestemmelse, som i store, rationelt ledede Pengeinstitutter ikke uden videre vil kunne forenes med, hvad der er god daglig Forretningssag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bramsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Banker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2453).

Sagen sattes under Forhandling.